

عنوان مقاله:

اثر بخشی معنادرمانی توام با تلاوت قرآن و دعا بر شدت علائم افسردگی زنان مبتلا به اختلال افسردگی اساسی

محل انتشار:

مجله پژوهش در دین و سلامت، دوره 5، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نقیسه رفیعی محمدی - گروه روان شناسی، دانشکده ی علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک، اراک، ایران

محمد مهدی جهانگیری - گروه روان شناسی، دانشکده ی علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد محلات، محلات، ایران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: افسردگی اساسی از شایع ترین و مزمن ترین اختلالاتی است که به درمان نیاز دارد. هدف پژوهش حاضر اثربخشی معنادرمانی توام با تلاوت قرآن و دعا بر شدت علائم افسردگی زنان مبتلا به اختلال افسردگی اساسی بود. روش کار: پژوهش حاضر نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه گواه است. جامعه ی آماری شامل کلیه ی زنان مبتلا به اختلال افسردگی اساسی شهر قم در سال ۱۳۹۶ بود که از بین آنان نمونه یی به حجم ۳۰ بیمار (هر گروه ۱۵ نفر) با توجه به معیارهای شمول به صورت داوطلبانه انتخاب شد. اعضای نمونه به صورت جایگزینی تصادفی ساده در دو گروه آزمایش و گواه قرار گرفتند. ابزار گردآوری اطلاعات مقیاس افسردگی بک بود. برای تجزیه و تحلیل داده ها نیز از روش تحلیل کوواریانس استفاده شد. در این پژوهش همه ی موارد اخلاقی رعایت شده است و مولفان مقاله هیچ گونه تضاد منافی گزارش نکرده اند. یافته ها: میانگین گروه آزمایش در مرحله ی پیش آزمون در مولفه ی شدت علائم افسردگی ۸۰/۳۵ و گروه گواه ۶۰/۳۳؛ و در مرحله ی پس آزمون برای گروه آزمایش ۸۶/۱۹ و برای گروه گواه ۴۶/۳۲ بود. پس از اعمال مداخله ی میزان افسردگی در گروه گواه تغییری ایجاد نشد ولی نمرات افسردگی گروه آزمایش کاهش یافت که از نظر آماری معنادار بود ($P < 0/05$). نتیجه گیری: نتایج نشان می دهد معنادرمانی توام با تلاوت قرآن و دعا در کاهش شدت علائم افسردگی زنان مبتلا به افسردگی اساسی موثر است.

کلمات کلیدی:

اختلال افسردگی اساسی، زنان، معنادرمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1512364>

